

Сийка

Бива, Петко; нъ пѣкъ много
Ти дърва да съберешъ,
Че зимасъ, като затрѣбать,
И на мене ще дадешъ.

Петко

Да вървя, добра съсѣдко!

Сийка

На добъръ часъ, драгий Петко!

В. Ив. Стояновъ.

Козле и вълкъ.

(Б а с н я).

Качило се козлето на една крива круша. Въ това врѣме отъ тамъ миналъ единъ вълкъ. Вълкътъ би изѣлъ козлето, ако да бѣ долу. Глупавото козле взело да се подиграва съ вълкътъ и съ присмѣхъ му заговорило:

— Знай, стари вълко, азъ се не боя отъ тебе!

А вълкътъ му отговорилъ:

— Не чувамъ, какво говоришъ; слѣзъ долу, за да се разберемъ!

Прѣвелъ: Теменушковъ.

